

"אינני חוקפני!"

בסיום נאומי בחגיגות לכיש — חג ה-
 מהפכה היהודית, בלשוננו של לוי אשכול
 — לא שכח רענן וייץ, ראש מחלקת
 ההתיישבות של הסוכנות, את העיקר: "יחי
 לוי אשכול!" קרא. ● עם סיום הטקס הוביל
 ראש הממשלה למכוניתו, אך רעייתו,
מרים אשכול, התעקשה להישאר במקום,
 לחוות בהדלקת הויקוקין. "תמיד אנו מסתל-
 קים מהר, ואף פעם אינני רואה אותם,"
 אמרה. ראש הממשלה נבוכך קימעה, התנצל
 בפני מלחיו: "מה אפשר לעשות? הילדה
 רוצה זיקוקין." ● לשי מקורי זכתה אותה
 ילדה, כשביקרה השבוע בתערוכת בנין
 ובית, בני התערוכה בתל-אביב. באחד ה-
 ביתנים הוגש לה שי בצורת שתי אשכוליות.
 על אחת ציירה דמותו של **דוד בן-
 גוריון**, ועל השניה דמותו של דייץ.
 מרים אשכול פרצה בצחוק, שאלה היכן
 פרס. ● את הבדיחה הבאה מיחסים ל-
משה דיין, אך אין לכך כל אסמכתא.
 וזו לשונה: צרפתי, אנגלי וישראלי הולכים
 בגינגל. לפתע מתנפל עליהם שבט של
 אוכלי-אדם, לכוזם וכופתם. "אנחנו נאכל
 אתכם לארוחת-ערב," אמר ראש השבט,
 "אך איננו חסרי-תרבות. כל אחד מכם
 יכול לבקש מישראל אחרונה." הצרפתי בחר
 ביפה שבכנות השבט. הבריטי ביקש בק-
 בוק משקה. הישראלי ביקש שיבעטו בו.
 אחרי רגע של תמיהה, הביאו את הכושי
 החוק ביותר, והלה נתן לישראלי בעיטה
 נוראה. אותו רגע שלף הישראלי אקדח
 מכיסו, הרג את כל הכושים. "תודה, תודה!"
 התרגשו הצרפתי והבריטי. "הצלת אותנו.
 אבל אם היה לך כל הזמן אקדח בכיס,
 מדוע לא ירית קודם לכן?" השיב הישראלי:
 "אינני חוקפני!" ● אין ספק לגבי אהותה
 של בדיחה אחרת. המציא אותה **משה
 ינוקא**, המנהל חובבי-ההומור של רביעיית
 הטיילת. הוא הציע תוכנית: להעביר את ימי
 התיכון למרכז המדינה. "מה ייצא מזה?"
 שאלוה שומעיו. השיב ינוקא: "ומה יצא
 מכל התוכנית האחרות?" ● פחות הומור
 יש, כנראה, לדיקטטור החדש של אלג'יריה,
הוארי בומדיאן. מכיון שהוא בעל שני
 רות בלונדיות, רגילים לכנותו בשם "השבי-
 די". כשנודע לו הדבר, השיב בזעם: "אני
 הוכחתי לאינו אומה נתונה נאמנותי!" ●
 הדין **נחום גולדמן**, נשיא ההסתדרות ה-
 ציונית, יודע כי יריביו מרבים להשתמש
 נגדו בעובדה כי מעודו לא ישב ישיבת
 קבע בארץ. השבוע נאנה, בקרב חוגי-די
 דים, הניח יד על הלב ואמר: "מי שיתן
 לי פנסיה מן הציונות — יבורך. או אוכל
 לשבת בשקט בביתי שבירושלים. עד קץ
 הימים. עיפתי מנידודי."

★ ★ ★

"שינאה לשכל הישר"

לעורך תוכניות-הרדיו המזוקן **יוסי ריי**
 זן, מי שהיה כוכב המתורגמנים במיש-
 פט אייכמן בירושלים, יש מול שעדיין אין
 סלבויה בישראל. כשהחום מציק לו, הוא
 נוהג לעבוד באולפן קול-ישראל כשהוא
 לובש מכנסי התעמלות וגופייה בלבד. ●
 מוסקבה, הידועה בכושרה להוציף פנים
 ולחייך חליפות. הדיגימה זאת לאחרונה לגבי
 שני ישראלים. את **חיים טופול** היא הו-
 מינה לבריית-המועצות לביים סרט, ועל עבר-
 דותיו הפילוסופיות של הפרופסור **נתן
 רוזנשטראיך** מתחה ביקורת חריפה. "גיי-
 שתו הפילוסופית מהחה שינאה לשכל הי-
 שר. זהו סימן היכר לאימפריאליזם ש-
 נידון לכלייה." נאמר במאמר ביקורת
 סובייטי. ● הולך לו, לכירומן **שלום
 אול** מרמת השרון. לפני שנה הוא בחן
 את טביעת כף היד של הקאריקאטוריסט
רענן לוריא, קבע כי צפויות לו תוך
 שנה שלוש תאונות מסוכנות, בים ביבשה
 ובאחיר, שמכילן יצא בשלום. החדש הס-
 תימה השנה ואיתה ביחד התאונה השלי-
 שית, הימית. לוריא, שהציג את ציוריו
 במונטריאול שבקנדה, קפץ שם לבריכה
 לא מחוממת, הוצא ממנה ברגע האחרון,
 ניצל מקיפאון. שתי התאונות האחרות, הי-
 אחיות והיבשותיות, אירעו קודם לכן. פעם
 צנח בצניחה חופשית, נפל כאבן, לאחר ש-
 חל קילקול במיצנה. רק בשניות האחרונות
 הצליח להפעיל מיצנה זורבי ולהניצל. לפני
 כן התחפף במכוניתו, ניתקע בנס בצוק
 סלע, ניצל מהידרדרות מסוכנת. ● אחרי
 מיסדר האימפריה הבריטית, עליידי מלכת
 בריטניה, קיבל האמרנן הישראלי אברהם
 ("פישנל") דשא שיגעון מלכותי משלה.
 היא החליט להעניק בקרוב את אות מיסדר

גורא גודיק מציה

בנר על הגג

מחזה מופיקלי

לפי ספורי שלום עליכם

אולם "אלהמברה"

פיזוג אויר פלא

כל ערב ב-8.30, בימי רביעי גם הצגת מנחה ב-4.30 ובמוצ"ש ב-7 וב-9.45.

תחכורה סדירה וקבועה מובטחת גם אחרי ההופעה.

כרטיסים ב"רוקוקו" ובמשרדים.

**סוף סוף הגיע
 משלוח של
 צבעים
 מיוחדים
 "סילקה" מתוצרת
 "טלנס"**

**ל צ י ו ר ע ל
 ש מ ל ו ת
 צ ע י פ י מ
 ו כ ל ס ו ג י ב ד י מ**

להשיג בחנויות המובחרות של

צרכי-ציור ומכשירי-כתיבה

הסוכן: א. קופמן ובנו, תל-אביב

לשיפור האפנה - צבעי "סילקה"

בבית המשפט השלום בתל-אביב-101 בפני כב' השופט ח. שטיינברג ת.מ. 2837/65

בענין: ר"ר אלכס (אלכסנדר) פריד, רומא מרחוב הנחל 13, רפתיצחק ע"י ב"כ עוה"ד ר. פלסון ו/או ב. רו, שניהם מרח' אלכני 87, ת"א. המאשים: 1. העולם הזה בע"מ, חברה בע"ר בון מוגבל, מוציאה לאור של הי שבועון "העולם הזה". 2. רפוס משה שהם בע"מ, חברה בערבוון מוגבל, מנהלת בית דפוס מרחוב פין 6, ת"א. 3. אורי אכנרי, עורך ראשי של "ה עולם הזה", מרחוב גליקסון 8, ת"א. כולם ע"י עוה"ד אריה מרינסקי ו/או א. אברמוב ו/או דוד א. מני ו/או משה דרוקר ו/או יוחננו להב, משר' רוטשילד 103, ת"א. הנאשמים

בכשה לזכוני הנאשמים (בהתאם לתקנה 265 לתק' הפרוצדורה בבית משפט השלום 1940). כב' ביהמ"ש מתבקש צו לזכות את הנאשי מים בתיק הנ"ל, באין צו להוצאות. ואלה נימוקי הבקשה: 1. לאחר הגשת גליון האשום בתיק הנ"ל ערכו הנאשמים בדיקה יסודית ונוספת לשם בירור העובדות הקשורות להאשמות שיוחסו להם ע"י המאשים. 2. לאחר בדיקות אלו הוכרה, כי אכן, הכת בה נשוא גליון האישום בתיק הנ"ל איננה משקפת את העובדות כחיותו, וכי הנאשם נמצא ניווק ונפגע עקב כך. 3. הנאשמים הצהירו כי: א. לא היה ואין להם רצון לפגוע בשמו הטוב של המאשים וכי הטעויות העוברת תיות הכלולות בכתבה זו נבעו, בעיקר, ממסירת נתונים בלתי נכונים לכתב "ה עולם הזה". ב. הם מכירים לפרסם בקשה זו, על מוי קיה, בגליון הקרוב של "העולם הזה". 4. המאשים מצירו הביע נכונות להסתפק בהצהרה זו של הנאשמים ומטפל בזה כל מענה שיש לו, או לבאים מכוחו. נגד הי נאשמים ו/או הבאים מכוחם ו/או עובדיהם או סוכניהם בקשר לכל חבר הקשור, כרוך או נובע ישירות או עקיפות מהכתבה הנ"ל. 5. כנסבות שרות לעיל, יהיה זה מן הדיו ומן הצדק להעתיק לבקשה זו ולזכות את הנאשמים במבוקש. עו"ד בנמיני רו, ב"כ המאשים, עו"ד אריה מרינסקי, ב"כ הנאשמים.